

Bet. o. Lovf. om Kvinders Adgang til Tjenestestillinger og Hverv.

ved en Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag ske nogen Ændring i de paagældende kirkelige Myndigheders Ret til at ændre eller undlade at ændre det nævnte Ordinationsritual. Hertil kommer, at ingen kan beskikkes til Præst i den danske Folkekirke, medmindre vedkommende kan „formaa“ en af Landets Biskopper til at foretage Ordinationen. Endelig kan Ministeriet, bortset fra de i Menighedsraadslovens § 25 omhandlede Præstembeder, ikke indstille til kongelig Udnevneelse som Præst i Folkekirken andre end de af Menighedsraadene i Henhold til Bestemmelserne i Menighedsraadslovens §§ 26—29 indstillede Ansøgere.

Da Mindretallet ikke principielt har nogen Betænkelighed ved, at en kvindelig teologisk Kandidat, der kan faa en Biskop til at foretage Ordinationen — forudsat, at der ved Forandringer i Rituallet gives Adgang hertil —, og som paa sædvanlig Maade bliver indstillet af det paagældende Menighedsraad, faar Adgang til Ansættelse som Præst i Folkekirken, har man ikke anset det for rigtigt ved en udtrykkelig Lovbestemmelse at *forbyde*, at saadan Ansættelse kan finde Sted. I Overensstemmelse hermed har det nævnte Mindretal kunnet tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form.

Et *andet Mindretal* (J. Oskar Andersen og Mathilde Hauschultz) anser det paa Grund af de kirkelige Embeders hele Særstilling for formelt uheldigt, at Lovforslagets Tekst ikke udtrykkelig tilkendegiver, at det ogsaa omfatter Stillinger indenfor Kirken. Den tidligere Lovsprogbrug, der direkte nævnedes *Kirken* i Love, der angaar dennes Forhold, bør opretholdes som den klarere.

Lovgivning med Hensyn til de kirkelige Embeder bør, naar den berører *indre* Anliggender i Kirken, ikke foretages uden Kirkens Medvirkning. Kirkeministeriet har da ogsaa i Overensstemmelse med hidtil brugt Fremgangsmaade forespurgt Bisperne og det teologiske Fakultet om deres Stilling til den unægtelig radikale Fornøjelse,

som det vil være at give Kvinder Adgang til de kirkelige Embeder. Intet af de større Kirkesamfund og navnlig ingen luthersk Kirke kender jo hidtil til kvindelige Præster — det er saa godt som udelukkende Menighedskredse, hvor unitariske Anskuelser er raadende, der hidtil er skredet til denne Fornøjelse. Uden at afvente Svaret fra de nævnte Autoriteter er alligevel Lovforslaget fremsat i Rigsdagen, og det er da paa Udvalgets Foranledning, at Bispernes og det teologiske Fakultets Erklæringer er skaffede til Veje i Udvalget, saaledes at det ved Behandlingen af Forslaget har kunnet tage Hensyn til dem. Mindretallet kunde ønske, at der i denne vigtige Sag, der alt saa vil betyde en *saa væsentlig* Fornøjelse i den danske Folkekirke, at denne vil komme til at indtage en absolut *Særstilling* blandt de lutherske Kirker, var sket Henvendelse til samtlige Menighedsraad, da unægtelig disse som Lægfolkets særlige Repræsentation har Krav paa at blive hørt i denne Sag. Der har imidlertid i Udvalget ikke været Stemning derfor, og Mindretallet har ikke stillet et ligefremt Forslag derom, da dets Stilling allerede maatte være givet efter Bispernes Erklæringers Indhold, hvortil kommer de tydelige Udtalelser, der nu foreligger baade i den kirkelige Presse og Dagspressen, fra saadant kirkeligt Hold, som repræsenterer absolut betydningsfulde Dele af det danske Kirkefolk. Det kan vel overhovedet siges, at Forslaget har vakt en Storm af Uvilje, der klart tilkendegiver, at dets Gennemførelse vil medføre den alvorligste Splitelse i vor Folkekirke.

Allerede den Omstændighed, at Forslagets Gennemførelse i Praksis vil kræve en Forandring i Kirkens *Ordinationsritual*, og at Bispernes Erklæringer viser, at Spørgsmaalet om Ordination af Kvinder i alt Fald vil rejse alvorlig Modstand fra visse Ordinatorers Side og dermed føre os ud i en 'Kirkekamp', er for os tilstrækkelig Motivering til vort Ændringsforslags Frem sættelse. Som evangelisk-luthersk Kirke er den danske Folkekirke desuden absolut bundet til den hellige Skrift som Norm,